

– Súlytalanság – Varg hitetlenkedve csóválta a fejét. Eiko vállat vont.

– Egy kisváros, ahol a természettudományi egyetemen mel, és kívül nincs semmi más, ami érdekesse lenne. Mire számítottál, hogy hívják itt a szórakozóhelyeket? Varázshegy? Pusztai farkas?

Varg kénytelen volt igazat adni neki. Sokadszorra is körbenézett a helyen. A vendégek átlagéletkora alapján úgy tűnt, valóban főleg egyetemisták járnak ide. Az ujjával az éppen játszott dal ütemét kezdte verni a sörösüvegén. Egy kortyot sem ivott belőle. Nem mintha megártott volna neki, a genetika azzal büntette, hogy még lerészegedni sem tudott úgy igazán. Elvi kérdés volt nála, hogy munka közben sosem ivott nem iszik. Különösen, hogy tudta, csak azért kapták ezt a feladatot csak azért éppen ők álltak itt, mert ők ketten elég fiatalok ahhoz, hogy beleolvadjanak ebbe a környezetbe. Próbátétel is volt ez, hogyan tudnak önállóan megbirkózni feladataikkal, –Varg pedig bizonyítani akart. Remélte, hogy erősítés nélkül is boldogulnak.

Újra végigpásztázta a helyet. Semmi.

– Hagyd abba – szólta rá Eiko.

Varg nem tudta, hogya dobolásra, vagy a nézelődésre gondolgondol-e.

– Késik – válaszolta hát egyszerűen.

– Nem késik. Itt van.

Eiko a bárpult felé biccentett intett a fejével. Vargnak meg kellott fordulnia, hogy odalásson, ésde azonnal észrevette a fiút, akire vártak.

Eiko még délután szedte össze egy kávézóban. Jelentéktelen külsejű fiú volt, szürke szemű, tucatbarna hajú, de azonnal felkeltette a figyelmüket. Ő volt az egyetlen, aki nem csak gondtalanul iszogatta a kávéját, hanem nyúzott arccal, hanem elszántan körmölt valamit egy noteszbe. Arca nyúzott volt, és aAmikor épp nem írt, a tollát rágta. Eiko, aki jobb megfigyelő volt, rögtön már ahogy beléptek, kiszúrta magának, és amint megkapta a kávéját, el is indult felé. Varg keresett magának egy asztalt, és onnan figyelte a társát akcióban.

Eiko a fiúval szembeni székre mutatott, és kérdezett tőle valamit. Varg nem hallotta ugyan egyiküket semmiről beszélnek, de kisvártatva a fiú a táskájába csúsztatta a notesztlátta, ahogy a notesz eltűnik a fiú táskájában, Eiko pedig leült.

Jobban örült volna, ha mind a ketten részt tudnak venni a beszélgetésben, de a fiú kettejüket talán már túl soknak is tartotta volna.

Varg elvagyorodott, amikor hogy észrevette, hogy Eiko flörtöl. Épp csak annyira, hogy érezhető legyen, hogya érdeklődéseik. Egy pillanatra megijedt azért, hogy attól tartott, a fiút esetleg elbátortalaníthatja a közeledése a dolog. D, de Eiko jól mérte fel a helyzetet. A fiú arcán

Commented [W1]: Anyira nem lehet kis város, ha természettudományi egyeteme van.

Commented [W2]: Ezt is nehéz elképzelni, hiszen egyetemeket nagy városokban alapítanak.

Commented [W3]: Mi az összefüggés egy szórakozóhely neve és a város nagysága között?

Commented [W4]: Itt jó lenne tényleg körbenézni, hogy az olvasó is képet kaphasson hol is járnak a szereplők, milyen a hely hangulata.

Commented [W5]: Akár a dalt is meg lehet nevezni, vagy legalább a műfaját, ez is pluszt adna a hangulathoz.

Commented [W6]: Ha lesz később szerepe Varg genetikájának, akkor ez ügyes horog!

Commented [W7]: Akkor miért rendelt sört? :)

Commented [W8]: Ez túl általános. Szépen tudnál építkezni, ha itt elmondanád hogyan kerültek ide. Kijelölték őket? Önként jelentkeztek? Ez a gondolat egyébként logikailag nem kapcsolódik az előzőhöz. Varg elvből nem iszik munka közben, de egyébként egy egyetemista környezetben ezt simán megethetné.

Commented [W9]: Ki állította a próbátételt? Mi a tétje?

Commented [W10]: Megint jó horog!

Commented [W11]: Inteni kézzel szoktunk, ha viszont biccent, akkor nem kell kiemelni, hogy a fejével teszi ezt,

Commented [W12]: Ezt miből gondolta, mihez lettek volna sokan ketten?

Commented [W13]: Ez túl általános. Leírhatnád mit csinál Eiko, ami flörtre utal. Megérinti a fiút? Mosolyog? Közelebb hajol?

~~gyors~~ mosoly futott végig, aztán komolyan magyarázni kezdett. Varg nem hibáztatta ~~érte~~. Eiko sármjának ~~nehéz~~ volt ellenállni. ~~Néha~~ neki ~~magának~~ is gondot okozott, még tíz év ismeretség után is. A fiúnak sejtelve sem lehetett róla, mibe keveredett.

Vargban persze felmerült, hogy ~~a fiú végül~~ nem jön ~~majd~~ el ~~a találkozóra~~, de itt volt, és ~~egy üveg kólával a kezében~~ ~~már éppen~~ feléjük tartott. ~~egy üveg kólával a kezében~~.

– Továbbra sem értek egyet azzal, hogy pont őt használjuk – mondta Varg. – Még gyerek.

– Nem gyerek – ismételte Eiko. – Egyetemista, szóval jogilag felnőtt és képes meghozni a saját döntéseit. ~~Ráadásul ismerte az egyik áldozatot.~~

– Ezért vállalta, hogy találkozik velünk?

– Azt hiszem azért is, mert tetszem neki – mosolygott Eiko.

Vargnak már nem volt ideje válaszolni, a fiú odaért hozzájuk. ~~Maksként mutatkozott be~~, és bár közelről még ~~jelentéktelenebbnek~~ látszott mint korábban, határozottan fogott kezét velük. Varg ~~legszívesebben~~ ~~nak kedve lett volna~~ ~~hazaküldte volna~~, ~~eni~~ és inkább az egyre részegebb vendégek közül ~~találomra~~ választottani ~~volna~~ valakit, ~~akinek majd kockára teszik az életét.~~

A fiú ~~szimpatikus volt~~, ~~de~~ borzasztóan fiatalnak ~~tűnt, tűnt, szimpatikus volt~~, Varg pedig nem tudta, mivel állnak szemben.

– Szóval itt látták utoljára életben az áldozatokat? Mindegyiket? – kérdezte Eiko, visszarántva Varg figyelmét.

– Nem éppen itt. De a rendőrségnek senki nem fogja elmesélni, pontosan hol – felelte Maks. Varg felvonta a szemöldökét. Erre nem számított.

– Van egy másik hely? – ~~vette át a szót.~~

Maks ~~ránézett~~, és bólintott.

– Illegális klub. Ha ismered a megfelelő embereket, bejuthatsz ~~zz-oda~~. Ha elég pénzed van, fogyaszthatsz is. Nem csak alkoholt.

Varg értette, mire gondol a fiú.

– Odaviszel minket?

– Odavihettek, de igazából fölösleges. Az áldozatok elindultak innen, de oda már nem érkeztek meg. Az erdőben látták őket utoljára, ~~szóval~~ valahol útközben történhetett. – ~~mondta Maks.~~ ~~Az~~ áldozat szót furcsán megnyomta, és Varg elkapta Eiko diadalmas pillantását. Mégiscsak jó választás volt a fiú.

– Még mindig járnak oda emberek?

– Igen, de másik úton, ~~mint eddig~~. Persze lesz ~~aki~~, ~~aki ha már eleget ivott~~, mégis nekivág ~~majd~~ az erdőnek, ~~ha eleget ivott~~.

Commented [W14]: Miért? A gyors mosolyért, vagy a magyarázásért? :)

Commented [W15]: Itt kifelé beszél az olvasónak. Vargnak és Eikónak már régen tisztázniuk kellett volna, hogy miért is kell találkozni ezzel a fiúval.

Commented [W16]: Ez sima elmesélés helyett akár jelenet is lehetne, hiszen a nézőpontkaraktered először találkozik Maksszal, aki később jelentős szerepet kap. Ettől előbb lenne a szöveg, és mindkét karaktert építeni tudnád.

Commented [W17]: Ennél kicsit részletesebb is pontosabb leírásra lenne szükség, hogy az olvasó el tudja képzelni a srácot. Akármilyen jelentéktelen is, néhány külső tulajdonságát ki lehet emelni.

Commented [W18]: Igazán jó fej ez a Varg :)

Commented [W19]: Amikor egyértelmű, hogy ki beszél, akkor nem szükséges külön jelezni.

– Esetleg ismerisz ilyen embereket?

– Az a társaság a sarokban – Maks feljűk emelte a kóláját.

Két fiú és két lány ült az asztalnál. **Egyenszőkén, egyencsinosan**, és lassan egyformán részegen. Varg és Eiko összebólintottak.

– Utánuk akartok menni – állapította meg Maks. – Miért?

– Megpróbáljuk **megmenteni őket** – felelte Varg őszintén.

– Hogyan?

– Az attól függ, hogy mit találunk – kapcsolódott be újra a beszélgetésbe Eiko.

– Én is jöhetnek – ajánlotta Maks.

– Nem szükséges. Elkísérjük mi őket, te már **eleget segítettél** – mondta Varg. Remélte, a fiúnak lesz elég esze, és kap az ajánlaton.

– Úgy értem, helyettük.

Maks keze remegett a kólásüvegen. Ahogy Varg odanézett, gyorsan letette az asztalra.

– Nem is rossz ötlet. Egy emberre könnyebb vigyáznunk mint négyre – mutatott rá Eiko.

Varg nem tudta, mit válaszoljon. **Nem akarta a fiút Maksot magukkal vinni**, de Eikónak igaza volt.

– Iszol előtte valami erősebbet? – fordult végül Makshoz.

– Már nem. **Mindjárt indulnak** – **vágott közbe Eikofelelte Eiko-Maks helyett, és a társaság felé biccentettfejjével a sarok felé intve.**

Az asztaltársaság **felálltmár állt**, kivéve az egyik fiút, aki **-csak**-a söröskorsóját szorongatta. Eiko Varg kezébe nyomta a dzsekijét, és az ajtó felé indultak. Maks szó nélkül követte őket.

de mire a tömegben A hely közben megtelt, és mire elverekedtek magukat az ajtóig, és kiléptekértek az utcára, a két lány és a fiú már **eltűntsehol sem voltak**.

– Merre? – kérdezte Varg.

Maks elindult **az erdő irányába**, **-Varg és Eiko pedig** utána iramodtak. Legalább fél fejjel alacsonyabb volt náluk, mégis alig bírták tartani **vele a lépést**. **Egy pillanatra ell** is tűnt a szemük előtt egy csipkebokor mögött, de pár másodperc múlva újra előkerült, **és bevárta őket**.

– Beljebb majd lesz egy futóösvény is. Ha szerencsénk van, **ottitt** eléjük vágthatunk, **mielőtt végleg elveszítjük őket** **ótt túl mélyre érnek** – mondta Maks, ahogy odaértek hozzá.

Hagyták, hogy vezesse őket. Az erdőnek ez a szakasza még a **holdvilág vilákos-éjszaka** ellenére is **teljesen** sötét volt. Varg igyekezett **úgy helyezkedni**, hogy Maks védve legyen. Eiko **balkezesként balra húzódtott**, ő maradt a jobbon. **-Maks, Hha Maks** észre is vette **ezt a helyezkedést**, nem tett megjegyzést, **sztólanul csak ment kettejük között**, kerülgettetve a köveket és a gyökereket.

Commented [W20]: Ez túl általános, ennél kicsit pontosabb leírás kellene róluk, főleg, hogy később még szerepet kapnak.

Commented [W21]: Eddig annyit tudunk, hogy Eiko és Varg valamiféle nyomozást vezet, mert néhányan eltűntek az erdőben. Ezek alapján elég furcsa döntés arra várni, hogy egy újabb társaság esetleg arra vetődik, és esetleg történik velük valami, és meg kell menteni őket. Miért nem mennek egyenesen az erdőbe ők maguk? Miért teszik kockára ártatlanok életét? Inkább figyelmeztetniük kellene őket, hogy ne menjenek arra, nem?

Commented [W22]: Eddig Maks annyit mondott, hogy az erdőben van egy titkos hely, de ezt elmondhatta volna a kavezőben is. Így feleslegesnek tűnik újra találkozni vele a kocsmában.

Commented [W23]: Továbbra sem érthető, mi szükségük van Maksot veszélybe sodorni. Ha Varg és Eiko nyomozók, vagy rendőrök (ezt is pontosítani kell, hogy milyen szerepben nyomozgatnak) akkor ez nagy felelőtlenség, főleg, hogy Varg sem tudja mire számíthatnak.

Commented [W24]: Eddig úgy volt, hogy mégsem kell a társaságot követni, mert Maks meg helyettük.

Commented [W25]: Az utca leírásával tudsz adni az olvasónak egy képet, hogy hol járunk térben és időben. Eddig még egy fantasy világot is el lehet képzelni, de a genetika említése miatt a mi világunkban is játszódhat a történet, ahol Varg és Eiko különleges képességekkel felruházva vadászik mítikus lényekre. Azt sem tudjuk, hogy mikor játszódik a történet, eddig akár napjainkban is járhatunk, de akár ötven évvel ezelőtt is.

Commented [W26]: Jó lenne többet tudni a környezetről is, a napszakról, évszakról, és hogy hol járunk. Vagy csak a semmi közepén áll egy kocma az erdő szélén? :)

Commented [W27]: Hogyan függ össze a magasság a fürgeséggel? :) Egyébként éppen fordítva, az alacsonyabb emberek jellemzően fürgebbek, de ez egyáltalán nem törvényszerű.

Commented [W28]: Veszélyes környéken járnak, és egy idegen fiú vezeti őket befelé a sötét erdőbe. Egy rutinos nyomozó, vagy szörnyvadász ilyenkor egyből csapdára gondolna.

Commented [W29]: Elég furcsán hat ez a két szó együtt. Világos nem igen lehet az éjszaka, esetleg kevésbé sötét, ha telihold van.

Commented [W30]: Ez pontosan mit jelent? Melyik oldalról legyen védve? Miért pont onnan várta a támadást?

Commented [W31]: Miért? :)

Az ösvényhez érve Varg Eiko elé vágott, és két lépéssel Maks előtt haladt. A Bbal kezét a teste mellett tartotta, készenlétben, hogy minél gyorsabban előránthassa a kését. Varnál nem volt fegyver, mindent az autóban hagytak a bár előtt. Nem számítottak rá, hogy nem lesz idejük magukhoz venni őket. Eikót azonban sosem zavarta, hogy törvényellenes kést hordania magánál az utcán. A tizennyolcadik születésnapjára kapott puukko mindig nála volt. Annyiszor jött már jól szorult helyzetben, hogy Varg évekkel ezelőtt felhagyott azzal, hogy megpróbálja meggyőzni Eikót arról, hogy hagyja otthon a kését.

A lányokat hamarabb meghallották, de a fiút látták meg előbb. Bármiért is maradt le a többiektől, bizonytalanul baktatott egyedül a lámpák alatt. Már majdnem utolérték, amikor az egyik lány felsikoltott. A fiú megtorpant, Vargék pedig elrohantak mellette a hang irányába.

A futóösvény élesen fordult a fák között, így csak a–Az utolsó pillanatban vették észre a keresztben fekvő fát. Eiko futás közben átugrotta. Varnak rosszul jött ki a lépés, megállt egy pillanatra, mielőtt átlépte volna. Épp annyi időre, hogy észrevegye a vért az ösvényen. A szemével követte, merre vezet a vérényom a földön ülő lányokig vezetett. –Az A lányok a földön ültek, egyikük a karját szorongatta és sírt, a másikmások némán-csak bámult előre némán, a fák közé.;

Oda, ahol az amarok állt állt az amarok.

Varg életében először látott ilyen lénytegyet, de azonnal felismerte. A farkasok nem nőnektek ekkorára, ez az állat pedig legalább két méter magas lehetett. Ahogy hangtalanul megindult feljűk, hangtalanul, Varg ereiben megfagyott a vér. A sárga szemek nem szemek, amik úgy érezte nem is rá, hanem inkább belé nézteknek, és ez még az állat méreténél is ijesztőbbek voltak. Varg elfordította a fejét.

– Úristen – hallotta a háta mögött. A részeg fiú is odaért, és kicsit távolabbról az amarokot bámulta.

– Ne nézz a szemébe! – kiáltott rá Eiko.

A fiú megrándult, mintha megütötték volna, aztán sarkon fordult, és elrohant.

Az amarok egyre közeledett. Varg körbenézett, hogy felmérje a helyzetet. Eiko ugrásra készen állt, kezében a késével. Maks viszont mozdulatlanul maradt.

– Mi ez? – kérdezte fojtott hangon, tekintetét az állatonamarokon tartva.

– Amarok – felelte Varg.

– Mit kell tudni róla? Azon kívül, hogy egy hatalmas farkas.

– Ha pár másodpercnél tovább nézel a szemébe, meghalsz. Kirántja a lelked a testedből, mielőtt mozdulni tudnál – foglalta össze Eiko, mielőtt Varg végiggondolhatta volna, hogyan is tálalja ezt a részletet a helyzetnek megfelelően.

– Nem viccelsz – állapította meg Maks.

Commented [W32]: Ilyen veszélyhelyzetben jobban tenné, ha már régen elővette volna.

Commented [W33]: Ez óriási butaságnak tűnik ebben a helyzetben, hiszen ő maga mondta, hogy életveszély van, és nem tudni mire számítsanak.

Commented [W34]: Miért nem volt idejük? Nem tartott volna túl sok ideig, fegyvertelenül elindulni nagy butaságnak tűnik.

Commented [W35]: Országfüggő, de pengemérettől függ, hogy törvényes-e. A puukko nem túl nagy kés.

Commented [W36]: Ha gyakran kerültek veszélyes helyzetekbe, akkor miért próbálta erről meggyőzni? Főleg, hogy a kocsiban amúgy is fegyvereket tartanak. Azok nem törvénytelenek?

Commented [W37]: Mit hallotak, sikítást, beszélgetést, neszezést?

Commented [W38]: Azt írtad teljes sötétség van az erdőnek ezen a részén, így nem igazán lehetne észrevenni egy vértócsát, azt meg pláne nem, hogy merre vezet. Ha beelép, és érzi, hogy ragad, vagy megcsúszik rajta, az már hihetőbb.

Commented [W39]: Mi mással tudná? :)

Commented [W40]: Ez egy meglepő és erős kép, jobban üt, ha külön bekezdésbe írod. Én már itt leírnám a lényt, mert aki nem tudja mi az amarok, annak nem mond semmit a neve.

– Nem – erősítette meg Eiko.

Maks nagy levegőt vett.

– Hogy csináljuk? – kérdezte.

– Van egy **puska** az autókban – felelte bizonytalanul Varg. Minden igyekezete ellenére kezdett **pánikba esni**. Meg kellett volna állniuk **k, és hozni magukkal** a puskát, ahelyett hogy **fegyvertelenül** berohannak az erdőbe **fegyvertelenül**. Nem számít **hattakottak** ugyan amaroakra **ennyire** délre az északi sarkkörtől, de felkészülhettek volna. Amatőr hiba volt, és úgy tűnt, az utolsó hibájuk lesz. Egy késsel az amaro ellen sem **reménykedhettek**.

– Eiko?

– Igen? – Abból, **ahogy** visszakérdezett, Varg **éreztemár tudta**, hogy neki sincs semmi terve, **és ő is tudja, hogy nincs esélyük**. **Eiko valószínűleg kikalkulálta az oddsokat, és ugyanarra jutott, mint ő. Esélyük sem volt innen kijutni**. Az amarooknak hátat fordítani felért az öngyilkossággal, még csak futni sem futhattak.

– **Tereld magadra az amaro figyelmét!** Vagy add át a **kést, és megteszem énst és majd én**. Varg, amint az amaro ránk figyel, vidd innen a lányokat, és hozd azt a rohadt puskát! – utasította őket Maks. Nem nézett rájuk, **végig** az amaroakat figyelte **végig**.

– Egy késsel semmire se megyünk ellene – mondta Eiko.

– Nem is túlélésre játszunk – fordult felé Maks. Eiko arcáról nem lehetett leolvasni, mit gondol, de odabiccentett neki, aztán az amaro elé ugrott.

Varg már mozdult is, a szeme sarkából látta, hogy Maks csatlakozott hozzá. Felsegítették a két riadt lányt, akik botladozva elindultak **visszafelé** az ösvényen **visszafelé**.

,olyan gyorsan, amennyire csak a félelemtől tudtak.

Az amaro felmordult, és Eikónak rontott. Négy lábon állva pont olyan magas volt, mint ő. Eiko kezében megvillant a kés, de nem támadt rá az állatra. Kitért előle, oldalra ugrott, és ahogy az amaro felé kaffantott, elmozdult előle. Néhány másodpercig úgy tűnt, ura a helyzetnek.

Varg már épp **indult volna**, amikor az amaro megunt a játékot. Eiko **következő lépésével** már szinte egy **időben** mozdult az állat is, és akkora erővel ugrott neki, hogy az ütközéstől hátraesett. A csattanástól, amivel egy fának csapódott, Vargot kirázta a hideg. Eiko fekvé maradt. Maks **odaugrott** hozzá. Egyik kezével Eiko nyakához nyúlt, hogy a pulzusát ellenőrizze, a másikkal már az elejtett kés után kotort.

Commented [W41]: A kés törvénytelenységén problémáznak, amikor puskát tartanak a kocsiban? :)

Commented [W42]: Ennél többet kell mutatnod az érzéseiből, elvégre ő a nézőpontkaraktered. Kiszállhat az erő a lábából, izzadhat a tenyere, hevesen kezd verni a szíve, ilyesmi. Furcsa egyébként, hogy a véletlenszerűen kiválasztott fiú telejesen nyugodt, míg a főhősünk pánikol. Ezzel, és hogy nem vitt magával fegyvert, nagyon gyengíted őt az olvasó szemében.

Commented [W43]: Mennyire? :) Jó lenne tudni hol járunk földrajzilag.

Commented [W44]: Túl hosszúnak érzem ezt a jelenetet. Az amaro biztosan ilyen illedelmesen megvárta volna, hogy megtárgyalják a helyzetet, és kielemezzék a lehetőségeket? :) Ezt jobban el tudnám képzelni egy pörgős akciójelenetnek.

Commented [W45]: Hacsak nem akarnak fogadni egymással, akkor jobb az esély szó. :)

Commented [W46]: Furcsa, hogy ilyen szorult helyzetben nem a két hős cselekszik, hanem a véletlenszerűen összeszedett srác osztogatja a parancsokat a rutinos Vargnak és Eikónak.

Commented [W47]: Hova?

Commented [W48]: Az amaro eközben hol van, és mit csinál?

– Él, vidd innen! – kiáltott oda Vargnak Maks. Felmarkolta a kést, és ott folytatta, ahol Eiko abbahagyta. Az amarak morogva követte minden mozdulatát. Maks gyorsabb és kiszámíthatatlanabb volt Eikónál. Vezette az amarakot.

Varg megvárta, amíg Maks pár lépéssel távolabbra került, aztán Eikóhoz rohant.

– Varg, puska! – szólt rá Maks. Meglepően nyugodt volt a hangja.

Varg elszakította a tekintetét Maks és az amarak halálos táncáról, és rohanni kezdett, felnyalabolta és a vállára dobta a még mindig eszméletlen Eikót és a lányok után futott.

Commented [W49]: Megint a mellékszereplő cselekszik a nézőpontkarakter pedig csak őt követi. Ettől Varg nem lesz egy erős hős.

A történeted jól, és felesleges időhúzás nélkül indul el, rögtön egy kulcsjelenetben találjuk magunkat, melyet egy izgalmas akciójelenet követ, így a figyelem fenntartásával nincsen gond.

Az első jelenetet azonban rögtön megszakítod egy hosszabb visszaemlékezéssel, ami kettévágja ezt a jó jelenetet. Végig kell gondolni, hogy szükség van-e erre a visszaemlékezésre, szükség van-e arra, hogy a főszereplők kétszer találkozzanak Maksszal (másodjára nyilván ott kell lennie a kocsmában, hiszen őt is bele kell keverni a kalandba), és nem lenne-e szerencsésebb, ha Varg és Eiko a kocsmában szúrná ki magának a fiút. Így „élőben” láthatnánk Eiko flörtölését is, ami nemcsak a karaktert építené szépen, de jó alkalom lenne Eiko külsejének bemutatására is.

A főszereplőinkről egyébként is nagyon keveset tudunk meg, nem látjuk a külsejüket, életkorukat és nemüket csak sejtjük (az Eiko a japánoknál női, de a dánoknál és a finneknél férfi név). Mivel a környezet és a többi szereplő Skandináviára utal, ezért gyanítom, hogy az utóbbi lesz a megfejtés. Az Eiko név ugyanakkor eléggé nőies, aki nincs képben a skandináv nevekkal, az lánynak fogja gondolni Eikót.

Többet kell mutatnod a külsejükből is, hogy az olvasó maga elé tudja képzelni őket. Makszot is úgy jellemezed, hogy „jelentéktelen” külsejű, de ez kevés az olvasónak. Bármilyen jelentéktelen is valaki (egyébként ezt hogyan kell elképzelni?) vannak olyan külső tulajdonságai, amik első ránézésre szemet szúrnak. Egy ilyen szűkös leírás még érthető lenne, ha egy olyan szereplőről van szó aki csak felvillan a történetben, de később kiderül, hogy Maks igenis fontos szereplő.

Ugyanígy nagyon keveset mutatsz a környezetből és a világból is, ez azért lenne különösen fontos, mert nem magyar helyszínen járunk. Nem egyértelmű hol és mikor játszódik a történet, nincsenek jól etalált leírások, amik élővé tennék a nyüzsgő kocsmát. Kisvárost írsz, de ebből sem látunk semmit amikor a szereplők kimennek az utcára, így úgy tűnik, mintha a kocsmát a semmi közepén lenne az erdő mellett. Az is szokatlan, hogy egy városban nincsen semmi, csak egy természettudományi egyetem. A természettudományi egyetem kifejezés önmagában is furcsa, hiszen egy egyetemen mindig több kar van, ami közül mondjuk az egyik természettudományos. Érdemes utánanézni, hogy mekkora és milyen infrastruktúrával rendelkező városokban van egyetem, mert ezek jellemzően nagy városok. Ha az egyetem később még szerepet kap, akkor az egyetemek működésével és az egyetemi élettel is érdemes foglalkozni, hogy hiteles képet tudj adni.

Tisztázni kell azt is, hogy melyik országban járunk (egyáltalán valós, vagy fiktív) mert ebben sem adsz sok kapaszkodót az olvasónak. Csak annyit tudunk, hogy a sarkkörtől délre járunk, ami hát a bolygó 99 százalékára igaz ☺

A nézőpontkarakter testérzetei is hiányoznak, ettől pedig olyan, mintha egy üres és néma helyiségben ücsörögnének. Az akciójelenet során sem érezzük át a főhős félelmét, izgatottságát, harci lázát, nem érezzük, hogy itt igazán életveszélyben vannak. Érdeemes az akciójelenetet is átgondolni, mert jelenleg nem pörög eléggé. Végig kell gondolni ki hol áll (az amarok is), hova mozdul, milyen messze vannak a szereplők egymástól, ki kihez ér oda. Jelenleg a vérszomjas amarok nagyon udvariasan megvárja, hogy minden szereplő elmondja a maga két sorát, és megvitassák a következő lépést. Aztán ledönti a lábáról Eikót, de utána hagyja, hogy Maks megvizsgálja Eikót, és nyugodtan elvigyék onnan.

Azt sem szabad elfelejtened, hogy a jelenet egy sötét erdőben játszódik, ilyenkor egy földre eső kést nem biztos, hogy azonnal észrevesznek a szereplők, látásuk és így mozgásuk is igencsak korlátozott lesz. Egy ilyen támadás alatt maximum néhány vezényszóra vagy hirtelen érzésre és reflexmozdulatra lehet idő, különben furcsán hat a jelenet.

A nézőpontkaraktered eléggé passzív egyébként, furcsa, hogy Maks, aki csak véletlenszerűen csöppent közénk sokkal jobban reagál a veszélyhelyzetre, és szinte főszereplővé lép elő az akciójelenetben. Azzal, hogy Varg nem visz magával fegyvert egy ilyen veszélyes küldetésre, és egy mellékszereplő parancsait követi, nagyon legyengítet a főhősödet, ami így a regény elején nem jó döntés. Később, amikor Maks karaktere is felépül, elképzelhető egy ilyen jelenet, amikor kihúzza a csávából a főszereplőket, de nyitásként nem szerencsés, mert itt erősítened kell a főszereplődet.

Igazából Varg szerepel a legkevesebbet a regény elejében (Eiko veszi rá Makszot, hogy segítsen nekik, és Maks irányt a harc jelenet alatt), így felmerülhet az olvasóban, hogy miért Varg a nézőpontkarakter?

Azt is tisztázni kell, hogy Varg és Eiko milyen szerepben nyomoznak a halálesetek után. Egyszerű rendőrnnyomozók? Önkéntes igazságosztók? Valamifajta szörnyvadászok? Egyikük sem lepődik meg igazán, amikor felbukkan az amarok, ezért én az utóbbira tippelek, de ezt jó lenne egyértelműsíteni, hogy képbe hozzuk az olvasót. Utalsz Varg különleges genetikájára, ez azt sugallja, hogy különleges képességekkel bír (ha nem, és csak arról van szó, hogy jól bírja a piát, akkor nem szerencsés ezt így kiemelni, mert félrevezeti az olvasót). Utalni kell arra, hogy ki a megbízójuk, főnökük, ki állította a próbatételt, mi lesz, ha teljesítik, és mi lesz, ha nem. Ezzel rögtön külső és belső motivációt is adsz a szereplőknek, és tétet a küldetésnek, az olvasó pedig elkezdhet izgulni a szereplőkért.

A nyelvi szint megfelelő a zsánerhez, a legtöbb javítás egyszerűsítette, egyértelműsítette és gördülékenyebbé tette a szöveget. Érdeemes egyébként hangosan felolvasni a szöveget, ekkor szépen kibuknak a magyartalan vagy túlságosan bonyolult mondatok. Érdeemes arra is figyelni, hogy egymás után ne szerepeljen sok rövid mondat, mert ettől darabos és szaggatott lesz a szöveg. Ha váltakozva használsz hosszú és rövid mondatokat, akkor lesz egy szép ritmusa a szövegnek.

Összességében ez egy izgalmas történet, és amit eddig látunk a világból, az érdekes. Jól fenn tudod tartani a figyelmet és van egy megfelelő dramaturgiai érzéked. A párbeszédnek is

működnek, arra azonban figyelj, hogy a szereplők egymással beszélgessenek, és ne az olvasóval közöljenek olyan információkat, amiket mind a ketten tudnak.

A világot és a szereplőket azonban sokkal jobban meg kell mutatnod az olvasónak, át kell adnod azt, amit te látsz írás közben. Nem gondolom, hogy arról lenne szó, hogy nem tudsz leírásokat írni, inkább az lehet a háttérben, hogy nagyon benne élsz a világban. Látod magad előtt a kisvárost és Eikót, és neked annyira természetes a kinézetük, hogy elfelejted leírni az olvasónak
© Érdemes ilyenkor egy lépéssel hátrébról nézni a történetet, vagy megkérni valakit, hogy a történet elolvasása után mesélje el, hogyan képzei el a szereplőket.

Köszönöm, hogy olvashattam, és jó munkát!

Kádár Pál